

NUMĂR GRILĂ: 3

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 1 SEPTEMBRIE 2021 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în dreptul privat și dreptul public"

1. Dreptul de proprietate dobândit printr-un act juridic este afectat de o condiție rezolutorie în situația în care:

- a) scadența obligației principale precedă momentul în care condiția s-ar putea îndeplini;
- b) s-a constituit un drept de superficie privind edificarea unei construcții, deoarece la expirarea termenului proprietarul terenului poate să nu reînnoiască acea convenție, ci să invoce accesiunea;
- c) a fost donat un bun, cu condiția ca donatarul să se înscrie la un curs de formare profesională.

2. Dreptul la acțiune este imprescriptibil:

- a) ori de câte ori, prin natura sau obiectul dreptului subiectiv ocrotit, exercițiul său nu poate fi limitat în timp;
- b) în cazul acțiunii în constatarea nulității absolute a certificatului de moștenitor, numai dacă obiectul acestuia îl constituie partajul succesoral;
- c) atunci când părțile convin astfel.

3. Prescripția dreptului la acțiune începe să curgă:

- a) de la data la care se împlinește termenul convenit în contractul de comodat, chiar dacă comodantul l-a notificat pe depozitar să îi restituie bunul mai devreme de această dată, deoarece avea trebuință de bun;
- b) de la împlinirea unui an de la data recepției finale a unei lucrări, cât privește cererea de anulare a contractului de antrepriză pentru eroare asupra substanței obiectului;
- c) de la data la care declarația de rezoluțiune sau reziliere a devenit irevocabilă, pentru acțiunea în restituirea prestațiilor făcute în temeiul unui act desființat pentru rezoluțiune.

4. Minorul de 17 ani, căsătorit în condițiile legii, va redobândi capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) dacă acea căsătorie a fost desfăcută din culpa sa exclusivă;
- b) dacă acea căsătorie a fost anulată, pe motiv că minorul prezentase acte de identitate false din care reieșea că era major;
- c) dacă acea căsătorie încetează ca urmare a morții celuilalt soț.

5. Dacă A îi plătește lui B o parte din datoria pe care o avea față de acesta, neștiind că termenul de prescripție era împlinit, atunci:

- a) A poate cere restituirea plății, invocând că s-a aflat în eroare asupra prescrierii acțiunii;
- b) B poate pretinde obligarea lui A la plata diferenței din datorie, întrucât prescripția dreptului la acțiune s-a întrerupt prin recunoașterea tacită de către A a dreptului lui B;
- c) B va beneficia de un nou termen de prescripție pentru a-și recupera diferența de plată de la A, dacă plata parțială s-a făcut de către A în baza unei declarații scrise prin care acesta și-a recunoscut datoria integrală față de B.

6. La data de 07.12.2014, A l-a chemat în judecată pe B solicitând obligarea acestuia la restituirea împrumutului în suma de 10.000 lei, contractat la data de 15.10.2011 pentru un termen de două luni. Cererea de chemare în judecată este anulată prin hotărâre rămasă definitivă la data de 07.03.2015. Față de o nouă cerere introdusă de A la data de 08.08.2015:

- a) dacă, prin întâmpinare, B va invoca excepția prescripției extinctive, aceasta va fi admisă;
- b) nu va putea fi considerat împlinit termenul de prescripție extinctivă;
- c) instanța va putea invoca din oficiu excepția prescripției extinctive.

7. Actele încheiate cu nesocotirea regulilor din materia incapacității de exercițiu:

- a) sunt sancționate cu nulitatea absolută, dacă interesul ocrotit este unul general;
- b) sunt sancționate cu nulitatea relativă, în toate cazurile;
- c) sunt anulabile numai în măsura în care i-au cauzat un prejudiciu incapacabilului.

8. Efectul special al suspendării cursului prescripției extinctive:

- a) se produce în toate cazurile în care intervine o cauză de suspendare;
- b) determină amânarea împlinirii termenului de prescripție extintivă în ipoteza în care, după încetarea cauzei de suspendare, a rămas mai puțin de o lună până la împlinirea termenului de prescripție;
- c) se aplică atunci când au rămas mai puțin de 6 luni până la împlinirea termenului de prescripție, dacă acesta este de 6 luni.

9. Spre deosebire de termenul suspensiv, în cazul termenului extintiv:

- a) prescripția începe să curgă de la împlinirea termenului sau, după caz, de la data renunțării la beneficiul termenului stabilit exclusiv în favoarea creditorului unei obligații de a face;
- b) evenimentul viitor pe care părțile îl consideră ca fiind termen, poate avea o dată de împlinire necunoscută la momentul încheierii actului juridic;
- c) la împlinirea acestuia, obligația se stinge.

10. Acțiunea intentată la o instanță necompetentă:

- a) șterge prescripția scursă anterior datei sesizării;
- b) produce efect întreruptiv după ce are loc declinarea de competență;
- c) determină începerea unui nou termen de prescripție de același fel.

11. Actul confirmativ al unui act juridic anulabil pentru vicierea consimțământului prin violență:

- a) pentru a fi valabil sub aspectul cuprinsului său legal, trebuie să conțină, printre altele, obiectul, cauza și natura obligației;
- b) implică, prin el însuși, renunțarea la dreptul de a cere daune-interese;
- c) nu poate fi încheiat de cel al cărui consimțământ a fost viciat nici chiar după încetarea violenței.

12. Actele cu titlu oneros:

- a) pot fi anulate pentru eroare asupra identității persoanei cocontractantului;
- b) pot fi anulate pentru lipsa prefigurării mentale a contraprestației;
- c) pot fi desființate în temeiul impreviziunii, pe motivul afectării grave a echilibrului contraprestațiilor.

13. Clauza de dezicere:

- a) determină încetarea contractului pe calea revocării mutuale a acordului de voință;
- b) este interzisă în cadrul contractului de donație;
- c) poate fi invocată în cazul contractelor cu executare imediată numai după începerea executării.

14. Cursul prescripției extinctive privind acțiunea în restituirea contraprestației se va întrerupe ca urmare a:

- a) ascunderii deliberate de către debitor a exigibilității datoriei;
- b) lăsării bunului individual determinat în detenția celui care l-a dobândit printr-un act juridic ce a fost anulat, de către transmitătorul îndreptățit la restituire;
- c) formulării, la scadență, a unui refuz de plată a datoriei de către cel care ar urma să fie obligat la restituirea contraprestației.

15. Elementul material al posesiei ("corpus") poate fi dovedit:

- a) prin orice mijloc de probă;
- b) numai prin prezumții legale;
- c) numai prin proba cu martori.

16. În materia răspunderii civile delictuale, este supus reparației:

- a) și prejudiciul eventual;
- b) și prejudiciul moral;
- c) numai prejudiciul previzibil.

17. În cazul proprietății comune pe cote-părți:

- a) fructele civile se cuvin coproprietarului care le-a perceput;
- b) posesia exercitată de unul dintre coproprietari este, în principiu, o detenție;
- c) actele juridice de conservare pot fi efectuate numai cu consimțământul expres al tuturor coproprietarilor.

18. În cazul simulației:

- a) actul secret (contraînscrisul) trebuie să fie încheiat concomitent sau, eventual, înainte de încheierea contractului aparent;
- b) actul secret (contraînscrisul) poate fi încheiat și ulterior actului public;
- c) ambele contracte, cel public și cel secret, corespund voinței reale a părților.

19. Obiectul obligației:

- a) trebuie să fie absolut determinat;
- b) îl reprezintă operațiunea juridică convenită de părți, astfel cum aceasta reiese din ansamblul drepturilor și obligațiilor contractuale;
- c) este prestația la care se angajează debitorul.

20. Uzufructul, constituit în favoarea unei persoane fizice:

- a) are caracter esențialmente viager;
- b) are o durată maximă de 30 de ani;
- c) se transmite la moștenitorii rezervatari.

21. Plata nedatorată:

- a) este un fapt juridic licit;
- b) este supusă restituirii atunci când persoana care a primit-o a lăsat se împlinească termenul de prescripție;
- c) apare ca un act juridic ilicit.

22. Forța obligatorie a contractului presupune:

- a) într-un contract translativ de proprietate, dacă părțile nu au convenit altfel, riscul contractului trece la creditorul obligației de predare, indiferent dacă proprietatea a fost sau nu transferată dobânditorului;
- b) adaptarea contractului pentru impreviziune se poate cere și atunci când schimbarea împrejurărilor, care ar face vădit injustă obligarea debitorului la executarea obligației, a intervenit înainte de încheierea contractului;
- c) contractul încheiat pe durată nedeterminată poate fi denunțat unilateral de către oricare dintre părți, cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz.

23. Până la împlinirea termenului suspensiv stipulat în favoarea ambelor părți:

- a) creditorul nu îl poate obliga pe debitor să plătească;
- b) comitentul nu este ținut să răspundă pentru prejudiciile cauzate de prepus prin fapte săvârșite în timpul și în legătură cu sarcinile încredințate;
- c) creditorul nu este îndreptățit să ia măsuri conservatorii asupra patrimoniului debitorului.

24. Nudul proprietar are dreptul:

- a) să cedeze beneficiul (emolumentul) dreptului său de uzufruct;
- b) de a se folosi de lucru și de a-i culege fructele, fără a se atinge de substanța lucrului;
- c) de a dispune de lucru, respectând atributele ce aparțin uzufructuarului.

25. Dacă proprietarul a formulat o acțiune posesorie, iar aceasta a fost respinsă:

- a) nu poate promova o acțiune petitorie deoarece există autoritate de lucru judecat;
- b) poate promova o acțiune petitorie, fără ca prin aceasta să se încalce autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri, deoarece între cele două acțiuni nu există identitate de cauză juridică;
- c) poate promova o acțiune petitorie dar nu mai devreme de un an de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.

26. Acțiunea în revendicare:

- a) este o acțiune reală și posesorie;
- b) este o acțiune reală și petitorie;
- c) are același regim juridic indiferent de obiectul dreptului de proprietate.

27. Ascendenții privilegiați, spre deosebire de ascendenții ordinari:

- a) nu sunt înlăturați de la moștenire de către colaterali privilegiați;
- b) sunt înlăturați de la moștenire de către colaterali privilegiați;
- c) nu împart moștenirea în mod egal.

28. Dacă bunul dat în locațiune este înstrăinat, iar părțile contractului de locațiune au convenit anterior că locațiunea încetează în cazul înstrăinării bunului dat în locațiune:

- a) locațiunea rămâne opozabilă dobânditorului chiar și după ce locatarului i s-a notificat înstrăinarea, pentru un termen de două ori mai mare decât cel care s-ar fi aplicat notificării denunțării contractului conform uzanțelor;
- b) locatarul căruia i s-a comunicat încetarea contractului cu respectarea termenului opozabilității contractului față de noul proprietar are drept la despăgubire fie împotriva locatarului, fie împotriva dobânditorului, în funcție de autorul notificării;
- c) locațiunea rămâne opozabilă dobânditorului chiar și după ce locatarului i s-a notificat înstrăinarea, pentru un termen egal cu cel care s-ar fi aplicat notificării denunțării contractului conform dispozițiilor legale.

29. A și B încheie un contract de întreținere. B, întreținător, decedează în timpul executării contractului. În această situație, moștenitorii săi:

- a) nu au posibilitatea continuării prestării întreținerii;
- b) au posibilitatea de a cere instanței de judecată competente transformarea întreținerii în rentă;
- c) sunt obligați să continue prestarea întreținerii, deoarece contractul de întreținere este „intuitu personae”, iar obligațiile de acest fel nu sunt transmisibile „mortis causa”.

30. În contractul de donație, donatorul are următoarele obligații:

- a) să conserve bunul, dacă predarea sa este amânată;
- b) să-i asigure donatarului utila folosință a lucrului;
- c) să predea bunul, doar în cazul darului manual.

31. Mandatul se consideră acceptat tacit:

- a) în absența unui refuz neîntârziat din partea mandatarului profesionist;
- b) dacă este respectat și principiul simetriei actelor juridice;
- c) doar dacă oferta de mandat este verbală.

32. Reducțiunea liberalităților excesive:

- a) operează în limita cotei de rezervă cuvenite tuturor moștenitorilor rezervatari, chiar dacă este invocată doar de un singur moștenitor;
- b) poate fi invocată oricând pe cale de excepție;
- c) poate fi invocată pe cale de excepție în termen de 3 ani de la data deschiderii succesiunii.

33. Nedemnitatea judiciară:

- a) poate fi declarată de către notarul public, cu acordul obligatoriu al tuturor succesibililor lui „de cuius”;
- b) poate fi declarată, în mod exclusiv, de instanța de judecată;
- c) poate fi declarată în cazul succesibilului care, cu bună-credință, a ascuns testamentul defunctului.

34. Dacă A și B încheie un contract autentic de vânzare cu deghizarea parțială a prețului pentru fraudarea fiscului, atunci înțelegerea lor este sancționată cu:

- a) inopozabilitatea actului public;
- b) nulitatea absolută a actului public autentic;
- c) nulitatea absolută atât a actului secret, cât și a actului public autentic.

35. Soțul supraviețuitor, atunci când vine la moștenire cu:

- a) mama defunctului și fratele defunctului, culege 1/4 din moștenire;
- b) nepotul de fiu, strănepotul de fiu și străstrănepotul de fiu, culege toată moștenirea fiindcă ipoteza nu este posibilă;
- c) frații defunctului, culege 1/2 din moștenire.

36. Dacă defunctul a lăsat un legat universal fiului său, după ce acesta din urmă a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii de omor asupra propriului frate, faptă pentru care a intervenit amnistia după condamnare:

- a) fiul este de drept nedemn de a moșteni;
- b) fiul poate fi declarat nedemn de a moșteni;
- c) efectele nedemnității sunt înlăturate prin intervenirea amnistiei postcondamnatorii.

37. Poate fi reprezentată succesorul:

- a) mama defunctului de către mama sa;
- b) fiica nedemnă a defunctului, aflată în viață la data deschiderii moștenirii, de către fiica sa, dacă îndeplinește condițiile generale pentru a-l moșteni;
- c) mătușa precedată a defunctului de către verișoara defunctului.

38. Contractul de vânzare este acel contract prin care, în schimbul unei sume de bani plătite cu titlu de preț, se pot transmite:

- a) drepturi de creanță, dar și drepturi asupra unei universalități;
- b) drepturi cum ar fi dreptul real de uz sau dreptul de abitație al soțului supraviețuitor;
- c) numai drepturi reale asupra unor bunuri.

39. Încheierea de respingere a declarației de abținere:

- a) poate fi atacată numai de cel care s-a abținut;
- b) nu este supusă nici unei căi de atac;
- c) poate fi atacată odată cu hotărârea de fond, însă numai de partea care ar fi avut interesul să îl recuze pe cel în cauză.

40. Hotărârea judecătorească:

- a) poate fi redactată de către un asistent judiciar și va fi semnată obligatoriu de membrii completului alături de grefier;
- b) care statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra unui alt incident procedural nu are autoritate de lucru judecat;
- c) poate fi îndreptată, în ceea ce privește unele erori materiale sau omisiuni, doar la cerere, prin încheiere dată în camera de consiliu.

41. Prin punerea în mișcare a acțiunii civile se urmărește:

- a) numai realizarea unui drept subiectiv civil;
- b) protecția judiciară (recunoașterea sau, după caz, realizarea) unui drept subiectiv civil sau, după caz, protecția judiciară a unei situații juridice pentru a cărei realizare calea judecătii este obligatorie;
- c) exclusiv protecția judiciară a unei situații juridice pentru a cărei realizare calea judecătii este obligatorie (de exemplu, în cazul acțiunilor posesorii).

42. Prezența părții:

- a) legal citate nu este obligatorie pentru soluționarea cauzei, chiar dacă aceasta nu solicitase judecata în lipsă;
- b) care nesocotește măsurile luate poate fi sancționată cu îndepărtarea din sală, aceasta fiind întotdeauna chemată în sală înainte de închiderea dezbaterilor;
- c) nu este necesară, când aceasta este reprezentată de un mandatar neavocat, care poate pune concluzii doar în temeiul unei procuri autentice speciale.

43. Încheierea prin care este anulată cererea de chemare în judecată:

- a) poate fi pronunțată și în privința unor cereri incidentale, prin excepție;
- b) este dată în camera de consiliu, fără citarea reclamantului;
- c) atacată prin cerere de reexaminare va fi soluționată de instanța superioară, care va putea reveni asupra măsurii anulării.

44. Achiesarea la hotărâre:

- a) poate fi expresă sau tacită, însă doar necondiționată;
- b) expresă se poate face prin înscris autentic ori declarație verbală în fața instanței, doar personal;
- c) se poate referi și la o cale de atac pe care partea o exercitase deja.

45. Perimarea:

- a) se suspendă pe perioada în care partea este împiedicată a stăruii în judecată;
- b) se întrerupe, prin îndeplinirea unui act de procedură făcut în vederea judecării procesului de către instanță;
- c) constatată prin hotărâre de către ICCJ va putea fi atacată cu recurs, care se judecă în Completul de 5 judecători.

46. Participarea terților la judecată:

- a) implică existența unui singur proces în curs de desfășurare, în cadrul căruia se formulează cereri incidentale;
- b) este o formă a conexării pricinilor;
- c) este echivalentă cu coparticiparea procesuală subiectivă.

47. În cursul procesului civil:

- a) pot fi transmise drepturile, nu și obligațiile procedurale;
- b) calitatea de parte se poate transmite legal sau convențional, ca urmare a transmisiunii, în condițiile legii, a drepturilor ori situațiilor juridice deduse judecării;
- c) poate opera transmisiunea calității procesuale numai pe cale legală.

48. Când necesitatea introducerii în cauză a unui terț este constatată cu ocazia deliberării, instanța:

- a) va pronunța hotărârea și în contradictoriu cu această persoană, urmând ca aceștia să i se comunice ulterior hotărârea;
- b) va repune cauza pe rol, dispunând citarea părților în vederea punerii în discuție a necesității introducerii în cauză a terțului;
- c) va dispune în camera de consiliu asupra acestui aspect, fără citarea părților.

49. Este obligatorie reprezentarea legală:

- a) dacă persoana fără discernământ este lipsită temporar de ocrotitor legal;
- b) numai în cazul minorilor sub 14 ani;
- c) în cazul persoanelor fizice lipsite de capacitate de exercițiu (minorii sub 14 ani și cei puși sub interdicție judecătorească).

50. Cheltuielile judiciare:

- a) pot fi acordate din oficiu, când pârâtul a fost exonerat parțial de la plată;
- b) pot fi solicitate și pe cale separată;
- c) înglobează și sumele plătite cu titlu de amenzi judiciare.

51. Este adevărat că:

- a) dacă prin infracțiunea săvârșită s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial, legea înscrie o circumstanță de agravare facultativă a pedepsei pecuniare;
- b) amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și a măsurilor educative neprivative de libertate;
- c) pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi se aplică întotdeauna la momentul pronunțării hotărârii definitive de condamnare.

52. Atât în cazul:

- a) amânării aplicării pedepsei, cât și al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, este reglementată revocarea facultativă în ipoteza comiterii unei noi infracțiuni, din culpă;
- b) amânării aplicării pedepsei, cât și al renunțării la aplicarea pedepsei, este reglementată revocarea obligatorie în ipoteza comiterii unei noi infracțiuni intenționate;
- c) renunțării la aplicarea pedepsei, cât și al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, condamnatul riscă anularea beneficiului instituției dacă nu își îndeplinește obligațiile civile.

53. De lege lata:

- a) nu este prevăzută executarea pedepsei la locul de muncă drept mijloc de individualizare judiciară a executării pedepsei;
- b) în caz de concurs între circumstanțele agravante și cele atenuante coborârea pedepsei sub minimul special nu este obligatorie;
- c) când există circumstanțe atenuante, regimul obligatoriu de dispunere a pedepsei complementare a degradării militare se transformă într-unul facultativ.

54. Nu este adevărat că:

- a) înlocuirea detențiunii pe viață este o instituție facultativă, în timp ce neaplicarea detențiunii pe viață este o instituție obligatorie;
- b) înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii presupune o reindividualizare judiciară a pedepsei, prin aplicarea criteriilor generale de individualizare;
- c) înlocuirea unei pedepse ca efect al comutării poate interveni doar prin intermediul grațierii, nu și prin intermediul amnistiei.

55. Constituie infracțiune și generează răspunderea penală:

- a) fapta prevăzută de legea penală și nejustificată, săvârșită din cauza unei constrângeri fizice căreia făptuitorul nu i-a putut rezista;
- b) orice faptă prevăzută de legea penală, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o, dacă a fost comisă cu oricare dintre formele de vinovăție penală reglementate;
- c) fapta comisă într-un exces extensiv de legitimă apărare, indiferent dacă acesta este anterior sau ulterior.

56. Din punctul de vedere al tratamentului penal aplicabil:

- a) complicitatea improprie în modalitatea normativă intenție – culpă se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta comisă cu intenție depășită (intenție și culpă);
- b) infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se pot majora cu o treime;
- c) nu se pot dispune sancțiuni de drept penal față de persoana iresponsabilă care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, justificată.

57. Spre deosebire de:

- a) cauzele justificative, care înlătură vinovăția ca trăsătură esențială a infracțiunii, cauzele de neimputabilitate înlătură imputabilitatea faptei prevăzute de legea penală;
- b) tentativa idonee (pedepsibilă) - formă atipică a infracțiunii, tentativa neidonee este o infracțiune putativă;
- c) complicitatea prin acțiune sau prin inacțiune, care reprezintă forme ale complicității, complicitatea negativă nu angajează răspunderea penală de pe poziția participantului cu rol de complice.

58. Sub aspectul naturii juridice:

- a) plasarea sub supraveghere judiciară reprezintă o pedeapsă complementară aplicabilă persoanei fizice în caz de condamnare cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei;
- b) actele de clemență reprezintă cauze personale care înlătură răspunderea penală și celelalte consecințe ale condamnării;
- c) recidiva și pluralitatea intermediară de infracțiuni constituie cauze generale de agravare a răspunderii penale pentru infractorii majori.

59. Nu este posibil (în nici o situație):

- a) ca eroarea de drept extrapenal să excludă caracterul infracțional al faptei;
- b) ca o incriminare complexă omogenă și intenționată să poată absorbi o faptă din culpă;
- c) ca excesul de stare de necesitate să atragă atenuarea răspunderii penale pentru infracțiunea comisă.

60. În Partea generală a Codului penal român în vigoare:

- a) se prevede expres că participanții sunt persoanele care contribuie la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în calitate de autori, instigatori sau complici;
- b) unitatea infracțiunii continue și a celei complexe beneficiază de reglementare expresă, privind pedeapsa și recalcularea pedepsei;
- c) nu sunt prevăzute actele de pregătire (materială și morală) incriminate prin asimilare cu tentativa și sancționate prin diversificare de pedeapsă.

61. Spre deosebire de:

- a) contopirea pedepselor principale în caz de recidivă postexecutorie, în cazul recidivei postcondamnatorii se aplică sistemul de cumul aritmetic al pedepselor;
- b) ipoteza în care pedeapsa principală aplicată este detențiunea pe viață, în cazul în care se aplică închisoarea, pedeapsa accesorie poate lipsi uneori;
- c) contopirea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi cu pedeapsa accesorie, în caz de concurs de infracțiuni, acestea se cumulează în cazul recidivei.

62. Prezintă caracter obligatoriu:

- a) atenuarea pedepsei ca urmare a reținerii unei cauze de atenuare, indiferent dacă aceasta este o stare sau o circumstanță;
- b) agravarea pedepsei ca urmare a reținerii unei cauze de agravare, indiferent dacă aceasta este o stare sau o circumstanță;
- c) stabilirea pedepsei rezultante prin aplicarea succesivă a dispozițiilor de sancționare specifice în caz de concurs de infracțiuni comise în pluralitate intermediară.

63. Atât în cazul stării de minoritate a făptuitorului, cât și în cazul legitimei apărări:

- a) legea penală înscrie o prezumție absolută;
- b) se exclude caracterul penal al faptei comise, ambele fiind cauze care înlătură trăsătura esențială a vinovăției;
- c) nu sunt atrase consecințele răspunderii penale în urma comiterii fapte concrete.

64. Este adevărat că:

- a) infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție (fie cu intenție, fie din culpă), nejustificată și imputată persoanei care a săvârșit-o;
- b) așa-numita unitate naturală colectivă, precum și infracțiunea de simplă repetare, reprezintă forme ale unității naturale de infracțiune;
- c) atât tentativa imperfectă, cât și tentativa perfectă pot îmbrăca, după caz (în concret) forma idonee sau forma neidonee de comitere.

65. Prezintă caracter facultativ:

- a) agravarea răspunderii penale în cazul reținerii unei circumstanțe agravante judiciare;
- b) dispunerea renunțării la aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni pentru care au fost reținute cauze de impunitate;
- c) aplicarea pedepsei publicării hotărârii definitive de condamnare, indiferent de pedeapsa principală stabilită.

66. Nu este adevărat că:

- a) tentativa se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite se pot reduce la jumătate;
- b) din punct de vedere obiectiv, o incriminare continuată poate fi, după caz, comisivă sau omisivă;
- c) indiferent de forma pe care o îmbracă (imperfect sau perfect), coautoratul nu este posibil în cazul infracțiunilor bilaterale nedisociate.

67. Este adevărat că:

- a) atunci când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedepse alternative, se ține seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei (și) pentru alegerea uneia dintre acestea;
- b) instanța poate pronunța ab initio condamnarea la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, dacă inculpatul dovedește că nu va putea achita amenda ce urmează a îi fi aplicată;
- c) instanța este obligată să aplice un avertisment condamnatului, atunci când dispune soluția renunțării la urmărire penală (fiind întrunite toate condițiile prevăzute de lege pentru pronunțarea acesteia).

68. Sub aspectul naturii juridice:

- a) împiedicarea producerii rezultatului și împiedicarea săvârșirii infracțiunii sunt cauze generale de impunitate a autorului unei tentative pedepsibile, care îmbracă forma perfectă;
- b) infracțiunea continuă succesivă este o formă a pluralității reale de infracțiuni, cauză de agravare facultativă a pedepsei;
- c) infracțiunea continuată este o formă a unității legale de infracțiune, o cauză generală, reală, de agravare facultativă a pedepsei.

69. Avocatul poate să fie subiect pasiv la infracțiunea de ultraj judiciar:

- a) dacă fapta incriminată este săvârșită împotriva acestuia în timp ce află în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- b) dacă fapta incriminată este săvârșită împotriva acestuia în legătură cu exercitarea profesiei;
- c) dacă are dat și promovat examenul de definitivat în profesie.

70. În cazul formei agravate de la uciderea din culpă, când s-a cauzat moartea a două sau mai multor persoane:

- a) se va reține un concurs real de infracțiuni;
- b) se va reține un concurs formal de infracțiuni;
- c) limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

71. Purtarea abuzivă poate fi reținută, numai dacă:

- a) este săvârșită de către un funcționar public care exercită autoritatea de stat;
- b) funcționarul exercita, în raport cu victima infracțiunii, o atribuție de serviciu;
- c) funcționarul public se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

72. Infracțiunea de mărturie mincinoasă:

- a) poate fi reținută numai dacă instanța de judecată ia în considerare conținutul declarației neconforme cu realitatea;
- b) se consumă în momentul în care martorul depune respectiva mărturie, în fața instanței de judecată;
- c) poate să fie săvârșită și în fața organelor de urmărire penală.

73. La infracțiunea de fals intelectual, elementul material al laturii obiective se realizează:

- a) printr-o acțiune;
- b) cu prilejul întocmirii acestuia;
- c) trebuie să producă efecte juridice.

74. La infracțiunea de tulburare de posesie, acțiunea penală se pune în mișcare:

- a) la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- b) din oficiu;
- c) la plângerea prealabilă a persoanei vătămate sau din oficiu.

75. În cazul infracțiunii de hărțuire, art. 208 Cod penal, urmarea imediată constă în:

- a) o stare de temere;
- b) o stare de alarmare;
- c) o tulburare a libertății psihice.

76. Pe timp de noapte, inculpații au hotărât să sustragă aparatură electronică dintr-un depozit. Deoarece nu aveau cu ce să transporte respectivele bunuri, inculpații au sustras și un transporter, mijloc de transport, cu ajutorul căruia, în trei rânduri, au transportat respectivele bunuri.

Fapta inculpaților constituie:

- a) un concurs real, format din infracțiunile de furt calificat și furt de folosință;
- b) un concurs real, format din infracțiunea continuată de furt calificat și furt de folosință;
- c) un concurs real, format din trei infracțiuni de furt calificat și furtul de folosință.

77. În cazul infracțiunii de distrugere, obiectul material poate să îi aparțină chiar și făptuitorului:

- a) dacă bunul face parte din patrimoniul cultural mobil;
- b) dacă fapta se săvârșește prin incendiere, explozie ori prin orice alt asemenea mijloc și dacă pune în pericol alte persoane sau bunuri;
- c) dacă fapta se săvârșește prin incendiere, explozie ori prin orice alt asemenea mijloc și dacă este de natură să pună în pericol alte persoane sau bunuri.

78. În cazul infracțiunii de abuz de încredere, situația premisă constă în împrejurarea că obiectul material este deținut:

- a) de o persoană fizică sau juridică;
- b) numai de o persoană fizică;
- c) numai de o societate comercială.

79. În cazul infracțiunii de gestiune frauduloasă, urmarea imediată constă în:

- a) o pagubă;
- b) vătămarea drepturilor sau interesele legitime ale unei persoane;
- c) o pagubă sau vătămarea drepturilor ori interesele legitime ale unei persoane.

80. În cazul infracțiunii constând în violența în familie, art. 199 Cod penal, acțiunea penală poate să fie pusă în mișcare:

- a) numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- b) atât la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cât și din oficiu;
- c) la plângerea prealabilă sau din oficiu, în cazul infracțiunilor constând în lovirea sau alte violențe și vătămarea corporală din culpă.

81. Poate să fie acuzat pentru omisiunea sesizării, art. 267 Cod penal, funcționarul public care a participat la săvârșirea infracțiunii cu referire la care a omis sesizarea organelor de urmărire penală?:

- a) da, pentru că legea nu face o astfel de distincție;
- b) nu, pentru că obligația de sesizare se referă la infracțiunile săvârșite de alte persoane;
- c) da, dacă este vorba despre săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave.

82. În cazul infracțiunii constând în tulburarea de posesie, elementul material al laturii obiective se referă la un imobil aflat în:

- a) posesia sau detenția altuia;
- b) posesia legitimă a altei persoane;
- c) posesia altei persoane.

83. Fapta inculpatului de a se prezenta drept reprezentant al unei firme reale care se ocupa cu plasarea forței de muncă în străinătate, calitate pe care nu o avea, și de a obține de la diferite persoane sume de bani, cu promisiunea de a le obține contracte de muncă și vizele necesare, însușindu-și banii, fără a-și respecta promisiunile, constituie:

- a) forma agravată a infracțiunii de înșelăciune;
- b) abuz de încredere;
- c) un concurs real, format din infracțiuni de înșelăciune egal cu numărul persoanelor înșelate.

84. Infracțiunea constând în inducerea în eroare a organelor judiciare există numai dacă:

- a) sesizarea este făcută prin denunț sau plângere;
- b) sesizarea se referă la o infracțiune din Codul penal;
- c) sesizarea se referă la infracțiunile grave, enumerate în norma de incriminare.

85. Se numește sentință, hotărârea prin care:

- a) Instanța se pronunță asupra recursului în interesul legii;
- b) Judecătorul de cameră preliminară respinge plângerea împotriva soluției de clasare;
- c) Prima instanță de judecată se dezinvestește fără a soluționa cauza.

86. Atrage nulitatea absolută:

- a) Încălcarea dispozițiilor legale cu privire la citarea persoanei vătămate;
- b) Încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială sau personală organului de urmărire penală;
- c) Judecarea de către judecătorul de drepturi și libertăți a propunerii de luare a măsurii preventive a arestului la domiciliu în faza de urmărire penală în ședință publică.

87. În cursul judecății la prima instanță:

- a) Orice schimbare a procurorului de ședință trebuie să intervină până la începerea cercetării judecătorești;
- b) Nu se poate proceda la schimbarea grefierului, decât cu obligativitatea refacerii tuturor actelor de procedură;
- c) Nu este interzisă schimbarea compunerii completului de judecată.

88. În situația procedurii de judecată simplificate (în caz de recunoaștere a învinuirii):

- a) Nu se mai desfășoară cercetare judecătorească;
- b) inculpatul aflat în stare de recidivă nu poate apela la o astfel de procedură;
- c) Inculpatul poate solicita schimbarea încadrării juridice date faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriu.

89. Plângerea formulată împotriva unei soluții de netrimitere în judecată:

- a) Se depune la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența de judecare a cauzei;
- b) poate fi formulată și de către partea responsabilă civilmente;
- c) trebuie formulată în termen de maxim 20 de zile de la pronunțare.

90. Sunt mijloace de probă în procesul penal:

- a) Percheziția domiciliară;
- b) Declarația persoanei vătămate chiar dacă a fost luată înainte de a dispune începerea urmăririi penale în cauză;
- c) Expertiza medico-legală.

91. În cursul dezbaterilor la prima instanță:

- a) Președintele poate întreba procurorul dacă mai are de dat explicații ori de formulat cereri noi;
- b) Președintele poate acorda cuvântul în replică;
- c) Președintele nu îi poate întrerupe pe cei ce au cuvântul.

92. În timpul cât ședința de judecată este nepublică:

- a) nu pot fi audiați martori;
- b) se poate proceda la audierea inculpatului;
- c) nu pot pătrunde în sală alte persoane decât inculpatul și persoana vătămată.

93. Măsura preventivă a controlului judiciar încetează de drept:

- a) În cazul în care procurorul dispune prin ordonanță renunțarea la urmărirea penală;
- b) La pronunțarea în primă instanță a unei soluții de condamnare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere;
- c) În faza de judecată, la împlinirea duratei maxime a controlului judiciar de 1 an, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea ce face obiectul judecății este de 5 ani.

94. În materia măsurilor preventive este corectă următoarea afirmație:

- a) Măsurile preventive restrictive de libertate pot fi luate doar față de inculpat;
- b) Măsurile preventive privative de libertate pot fi luate doar față de inculpat;
- c) Nicio măsură preventivă nu poate fi luată înainte de punerea în mișcare a acțiunii penale.

95. Sancțiunea decăderii intervine în cazul:

- a) Nerespectării termenului legal de „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” în care procurorul trebuie să formuleze propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive în cursul urmăririi penale;
- b) Nerespectării termenului de 5 zile de la înregistrare în care se soluționează contestația formulată de inculpat împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a dispus luarea măsurii arestării preventive față de acesta;
- c) Nerespectării termenului de cel puțin 5 zile înainte de expirarea măsurii preventive pentru înaintarea dosarului de la judecătorul de cameră preliminară la instanța de judecată.

96. Este suspensivă de executare contestația formulată împotriva:

- a) Încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a respins propunerea de luare a măsurii preventive față de inculpat și a dispus aplicarea măsurii preventive a controlului judiciar față de acesta;
- b) Încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară a admis cererea inculpatului de înlocuire a măsurii preventive a arestului la domiciliu cu cea a controlului judiciar;
- c) Încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a admis cererea de prelungire a măsurii arestului la domiciliu formulată de către inculpat.

97. În exercitarea dreptului la apărare în procesul penal, legat de dreptul de a formula plângere:

- a) Inculpatul are dreptul de a formula plângere atât împotriva actelor procesuale, cât și împotriva actelor procedurale, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale procesuale;
- b) Suspectul este obligat să adreseze plângerea procurorului de caz, sub sancțiunea inadmisibilității;
- c) Persoana vătămată este condiționată de respectarea unui termen de 20 de zile de la data constatării încălcării.

98. După pronunțarea hotărârii de către instanța de fond:

- a) codul de procedură penală prevede obligativitatea comunicării unei copii a sentinței și către procuror;
- b) codul de procedură penală prevede obligativitatea redactării hotărârii în termen de maxim 20 de zile;
- c) nu se poate relua cercetarea judecătorească, dar se pot relua dezbaterile.

99. Este obligatorie asistența juridică:

- a) În faza de urmărire penală, a inculpatului cercetat în stare de libertate pentru săvârșirea infracțiunii de omor în formă tentată;
- b) A părții civile majore în faza de judecată, dacă inculpatul este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa mai mare de 5 ani;
- c) În faza de judecată, a inculpatului aflat în arest la domiciliu, chiar dacă pedeapsa prevăzută de legea penală pentru infracțiunea pentru care este trimis inculpatul în judecată este de 5 ani.

100. Sarcina probei:

- a) În faza de judecată, cu privire la latura penală a cauzei, aparține instanței de judecată;
- b) În faza de urmărire penală, cu privire la latura penală a cauzei aparține persoanei vătămate;
- c) Cu privire la latura civilă a cauzei poate aparține și procurorului.